

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

Medit. 1. Quod Deus sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

nos cum creaturis primi generis, & supplendo ignorantiam & malitiam secundi generis, atque impotentiam tertii, invitando tamen eas ad laudes, ut hac ratione nos ipsos excitemus ad laudandum & glorificandum Deum, utendo ea forma, *Deo gratias*, quam ex Apostolo Ephes. 5. 4. sæpe usurpat Ecclesia in Missa & horis, quamque S. August. ep. 77. vehementer laudat.

MEDITATIO I.

Quod Deus sit.

PUNCTUM PRIMUM.

- I.
Heb. 11. 6. I. **A**ccedentem ad Deum oportet credere, quia
 Omnes creaturæ Deum esse dicunt.
ps. 99. 3. Simile.
- est: id omnes creaturæ clamant: ac, si per singulas percurras, audies dicentes: *ipse fecit nos, & non ipsi nos.* Quemadmodum, si per elegantem imaginem, aut opus aliud insigne perspicias, statim cogitas à peritissimo artifice perfectum fuisse, & aves illum nosse, ac de ipso quæris: ita conspecto hoc admirabili cæli terræque globo, quæque in eo sunt, subit animum, esse quoddam primum & inaspectabile principium, & effectorem, qui non frustra; sed certi finis gratiâ id opus molitus sit, & assidua gubernet providentia: cujus pernoscendi, fruendique desiderio merito exardescas.
- II. II. Ergo oculos in altum attolle, & audi, quemadmodum *Cæli enerrant gloriam Dei, & opera*

opera manuum eius annuntiant firmamentum. *Ps. 18. 1.*
 Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat
 scientiam. Quin interrogauimenta, & docebunt
 te, & volatilia caeli, & indicabunt tibi: loquere *Iob. 12. 7.*
 terra, & respondebit tibi, & narrabunt pis-
 ces maris. Respondebunt autem, quis ignorat
 quod omnia haec fecerit manus Domini? O
 audiam haec voces, & ferat in auctorem
 totus!

III. Quin provocabo creaturas omnes ad lau-
 dandum opificem suum: *Benedicite omnia opera*
Domini Domino, laudate & superexaltate eum
in saecula. O habitatio Sion! exulta & lauda,
quia magnus in medio tui sanctus Israel. O ani-
ma mea ascende tanquam super speculam, &
contemplare quicquid est. Et vide, quia in me-
dio omnium Deus est, ut in singulis cognosci
valeat. Non enim sine testimonio semetipsum reli-
quit, benefaciens de caelo, dans pluvias & tem-
pora fructifera, implens tibi letitia corda nostra.
 Gratias agam, quod hanc sui cognitionem im-
 plexerit.

III.
 Invita-
 tio ad
 laudan-
 dum
 Deum.
Dan. 3.
57.
Isa. 12.
6.
Act. 14.

PUNCTUM II.

Quod peculiariter ex homine ipso, tan-
 quam minori mundo, cognoscatur Deus,
 juxta illud: *Mirabilis facta est scientia tua ex me.*
 In primis, *Signatum est super nos lumen vultus*
tui, Domine, dedisti letitiam in corde meo. Hoc
 est, lumen rationis, tanquam splendor quidam
 divini vultus, ab eo procedens, per quod cogno-
 scimus,

I.
 Homo
 ex se
 Deum
 cogno-
 scit.
Ps. 138.
6.
Ps. 4. 7.

T 5

scimus,

scimus, quid sit bonum, & amplectendum, ac præcipuè ipsum, qui est summum bonum, & regula in nostris actionibus omnis bonitatis. Nam proprium est solius hominis, præ cæteris creaturis corporeis, ut Deum agnoscat.

2. Hoc lumen consequitur inclinatio homini indita, ad bonum cognitum prosequendum, ac proinde ad rectè vivendum secundùm rationem, ac præcipuè ad Deum amandum, quæ est prima, ac summa rectitudo, unde cæteræ actiones regulantur. Hujus luminis fulgurationem prohibent peccata illud obnubilantia, & simul lætitiâ cordis, quæ ex testimonio bonæ conscientie solet oriri, ac potissimum ex dilectione Dei. *Nam fructus Spiritus sunt charitas, gaudium, pax.* Contra autem ex malefactis oritur aculeus conscientie.

3. Deinde ipsa corporis humani architectura, partium innumerabilium proportio, connexio, officia, tum sensuum, ac potentiarum externarum ac internarum mira varietas, in unum conspirans finem, plane supremum quendam Architectum digito demonstrans, ut verè David: *Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi?*

4. Sed præ his spiritus ipse immortalis corpori inspiratus ducit hominem in supremi ac purissimi Spiritus notitiâ, quo mundus iste continetur, ac vivificatur: de quo scriptum est: *Spiritus Domini replevit orbem terrarum, & hoc quod*

quod continet omnia, scientiam habet vocis: præbens nimirum lumen, ut ex effectis suis cognoscatur, & prædicetur Deus. Igitur in spiritu hominis, considerandæ sunt tres nobilissimæ potentia, *Memoria, Intellectus, & Voluntas*, quarum operationes minimè sunt corpori alligatæ; sed exspatiantur liberè ad cœlos usque, & naturæ abdita rimantur, quo sensus ipsi non perveniunt, excogitant artes, inveniunt disciplinas, rerumque agendarum, ac moderandi hominum ipsorum mentes, modum, rationemque reperiunt. Ex quibus efficitur, hominis animum extra ordinem corporeorum esse immaterialem, invisibilem, atque immortalem, qui proinde, corpore soluto, subsistat ipse, atque permaneat.

5. Hinc idem ipse noster spiritus intelligit necessariò esse alium quendam spiritum, ex quo ista participet, siquidem ea non habet ex se; & qui similiter totum mundum regat, imperiâtque vitam & motum; tamen non ut forma, aut pars ipsius mundi, ut qui sine mundo esse possit, & verò ante illum fuit, multò meliùs, quam anima sine corpore. Namque hæc naturali caret perfectione, cùm exuta est corpore.

Vere Domine, mirabilis facta est scientia tua ex me. ps. 138.

PUNCTUM III.

Non solùm bona utriusque mundi, magni & parvi, sed mala etiam nos in Deum ferunt, 1.
Motus
subluna-
res Deū

demon-
strant.

runt, terrores de cælo, fulgura, fulmina, aëris injuriæ, & intemperies, maris tempestates, terræ motus, morbi, bella, fames, & quicquid ingruit malorum, dum, velut naturali instinctu permovent ad quærendam ex alto opem, quasi arrepta manu ad Deum nos ducunt: Quare sapienter & piè Josaphat Rex: *Cum ignore-*

2. Paral. 20. 12. *mus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.*

2.
Pugnæ
in cor-
pore.

2. Deinde in ipso quoque parvo mundo, interna pugna carnis & spiritus, passionum & rationis, pronitasque ad peccandum, admonent nos supremi opitulantis Dei, ad quem oporteat confugere, modo vincere velimus. Quamobrem homo inter prospera & adversa constitutus, ex utrisque ad Deum contendat, dum bona ab uno Deo auctore recognoscit, mala autem non nisi ejusdem ope amoliri posse confidit, quod est *pugnare*, ut ait Paulus, *per arma justitiæ, à dextris & à sinistris*, & ex utrisque, sive bonis, sive malis, fructum capere cognitionis Dei.

2. Cor. 6. 7.

Hæc viva notitia, quòd Deus sit, & assidua ejus veritatis memoria, frænum est vitiorum, *Ps. 13. 1. calcar virtutum. Attestatur David: Dixit insipiens in corde suo, non est Deus: Quid autem inde consecutum? Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis.* Nam si in aliqua Republica nec superiorem, nec vindicem esse ullum homines intelligerent, plane in vitia diffluerent: ita nisi credant, & præ oculis

lis habeant, Deum esse. Sic, inquit Job, *Viam omnium, qui obliviscuntur Deum.* Contra verò: *ps. 76. 4. Memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum. & defecit spiritus meus: Porro peccatores confitentur se nosse Deum, factus autem negant.* Ego & verbo & opere confitebor. *Tit. 1. 16.*

MEDITATIO II.

Quod Deus sit aternus, & qui est.

PUNCTUM PRIMUM.

L St aternus, quòd significatur illo Dei nomine: *Qui est.* Nam Moyfi quærenti nomen ipsius, qui apparebat in rubo, respondit: *Ego sum, qui sum. Et dices filiis Israel. Qui est, misit me ad vos.* Vocatur ergo: *Qui est:* quia nunquam non est. Fuit ergo ante mundum, & omnem creaturam, non parvo aliquo intervallo: sed si annorum millia millionum fingas, ante illa fuit, quia semper fuit: unde & vocatur *Antiquus dierum,* quia quidquid aliquando cœpit esse, novum est. *1. Deus aternus. Exod. 3. 14. Ante mundum. Dan. 7. 9.*

2. Deinde perseverat esse absque mutatione ulla, & variatione, quod est verè & simpliciter esse, quippe nullatenus deficiente ipsius esse: unde jure vocatur. *Qui est. Ego Dominus, & non mutor.* Et apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. *2. Immutabilis. Mal. 3. 6. Jac. 1. 17.*

3. Postremo. *Erit semper: Tu Domine idem ipse es, & anni tui non deficient.* Atque hæc est *3. Sine fine aternus. ps. 101. 28.*